

βασίλειφ τὸ : μέσον Ἄργος ἐκάλουν ἀπλῶς Μεσσοάνα, διὸ καὶ τὸ ὄνομα ἤλις. Εἰλις (ἐκ τοῦ θέματος Fal— ἴδε ἑάλων. ἀλίσκομαι. Ἡούχιος : γηλεώμενοι, κατεχόμενοι) κατὰ πάντα συμπίπτει πρὸς τὴν λέξιν: ἄργος. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν λέξιν Σπάρτα, ἄξιον προσδοκῆς τινος τυγχάνει ἡ σημασία τοῦ σανσκριτικοῦ ῥήματος spar, μετοχὴ ἀορίστου χρόνου sprita=σῶζειν, ἀλλὰ καὶ κατακτᾶσθαι, ἐπιτυγχάνειν.

Ἐπιστρέφωμεν εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Ἀχιλλέως. Αὐτὸ μετὰ τῆς χώρας, ἣν ἐμελλε νὰ διατρέξῃ ὁ Μενέλαος πρὸς ἄθροισιν δώρων, ἔχει τοῦτο τὸ κοινὸν ὅτι περιλαμβάνει οὐ μόνον Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ Ἄργος ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ. Ἡ περιγραφή τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀχιλλέως ἐν τῷ οὕτω καλουμένῳ καταλόγῳ τῶν νεῶν (B. 681) ἄρχεται διὰ τῶν λέξεων : Νῦν αὖ τούς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον. Κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, ἐν τῷ χάρτι τῆς Ἑλλάδος, οὔτε Ἄργος τοιοῦτον, οὔτε Ἑλλάς ἐδεικνύετο. Καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ὑπῆρξεν ἀμφιβολία, ἂν ἔδει δηλαδὴ ὑπὸ τὰ ὀνόματα ταῦτα νὰ νοηθῶσι πόλεις καὶ κτῆσεις ἢ ὅχι (ἴδ. Στραβ. IX 431, 432). Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ φράσις δι' Ἑλλάδος εὐρυχώροιο (I. 478) οὐδεμίαν ἐπιτρέπει ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὅτι γίνεται λόγος περὶ κτῆσεως. Ἐκ τῆς πόλεως Ἄργους ἐν Θεσσαλίᾳ οὐδὲν ἔμεινεν ἵχνος, ἀλλὰ καὶ πόλις τοιαύτη ἢ κτῆσις δὲν ὑπῆρξε. Διὰ τοῦτο τινὲς τῶν σχολιαστῶν ὡς καὶ ἡμεῖς κατέφυγον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἡ λέξις ἄργος εἶνε ἐπιθετον καὶ σημαίνει πεδῖον (Στραβ. IX. 5, 6 σελ. 431). Ἐπὶ τίνος ἐβασίευσεν κατ' ἀρχὰς ἡ ἐτυμολογικὴ αὕτη ὑπόθεσις εἶνε ἄγνωστον, ἀλλ' ὅπως δῆλοστον οὐδεὶς θὰ μεμφθῇ ἡμᾶς, ἂν ἀντικαταστήσωμεν αὐτὴν διὰ κρείττονος καὶ πιθανωτέρας.

Ἦδὴ ἐμνημονεύσαμεν τινων τῶν ἀποδείξεων δι' ἃς ἡ σημασία τῆς λέξεως ἄργος=ἀπόκτνεις, κτῆμα,

σεως τοῦ Σωτῆρος, ὁ κόσμος κυριολεκτικῶς τρελλαίνεται, παντὸς εἶδους διασκεδάσεις διοργανῶν μέχρι κραυγῆς πολλάκις. Μεταμφιέζεται, προσωποδοφορεῖ, χορεύει, μεθύει. Ἰδοὺ ἡ ἀπόκρως ἐν δυσὶ λέξεσιν.

* *

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Maxime du Campe. ἡ ὑποδοχὴ τοῦ διαστίμου κριτικοῦ καὶ φιλολόγου, διευθυντοῦ δὲ τῆς «Revue des deux Mondes» F. Brunetiere ἀναβληθεῖσα προῦκειτο νὰ τελεσθῇ τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐν πληθούσῃ συνδροῇ, διότι τὰ ἐκδοθέντα εἰσιτήρια ἦσαν πάμπολλα.

Προκειμένου περὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ νέου ἀθανάτου, σημειούμεθα ὅτι ὁ γνωστὸς γηραιὸς δραματικὸς συγγραφεὺς κ. E. Legouvé ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Χρόνῳ τῶν Παρισίων διατριβὴν περὶ τῶν οὐ πρὸ πολλοῦ γενομένων διαλέξεων ὑπὸ τοῦ κ. Brunetiere, θέμα ἔχουσιν τὴν λυρικὴν ποίησιν καὶ ἰδίᾳ τὸν Béranger, περὶ οὗ ὁ διαπρεπὴς κριτικὸς οὐχὶ λίαν εὐμενῇ ἐξήνεγκε γνώμην, ὃν ὅμως Legouvé θαυμάζει. Τῆς διατριβῆς ταύτης προτάσσεται ἐπιστολή, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν κ. F. Brunetiere, δι' ἧς ὁ γηραιὸς ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ συναδέλφῳ αὐτοῦ ἐκτίθεισιν τὴν συνδιάλεξιν αὐτοῦ μετὰ ἐκείνου, ὅστις, ὑποψήφιος ὢν ἐν τῇ ἀκα-

ιδιοκτησίᾳ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐξαρτωμένην, καί-
τοι αὐτόνομον, χώραν τῶν περιοίκων. Τὴν γνώμην ταύτην καὶ θὰ ὑποστηρίξωμεν, πολλῶ μᾶλλον διότι εἶνε δυνατόν νὰ εἰσαχθῇ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν καὶ ἡ λέξις Φθίνω, ἐξ ἴσου ἀντιθετος πρὸς τὰς λέξεις Ἄργος καὶ Ἑλλάς. Ὁ γνωστὸς γλωσσολόγος Κόλνιτς ἐν δυσὶ πραγματείαις (American Journal of Philology VIII. 214, καὶ Die drei indischen wurzeln Kshi und ihre Verwandten im Griechischen Herz. Beitz. 18, 201) ἐξετάζει τὸ ζήτημα τίνες ἐλληνικαὶ λέξεις ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὸ ὁμόφθογγον σανσκριτικὸν ῥῆμα kshi, σημαῖνον 1) κατοικεῖν, 2) προσκτᾶσθαι, 3) καταστρέφειν. Πρὸς τὴν πρώτην σημασίαν ἀνάγει τὰς λέξεις: κτιζω, κτίσις, ἀμφικτύονες καὶ ἄλλ. πρὸς τὴν τρίτην τὰς λέξεις φθίνω, φθίσις καὶ ἄλλ. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ksh i (ἄρχειν, ἔχειν ἐπὶ τινος ἐξουσίαν) ἀνάγει τὸ ἰψίμοις (πρὸβλ. ἰ-χθῦς, ἰ-κτῖνος, ἰ-κτῖς). Ἡ λέξις ἡμῶν Φθίνω δὲν δύναται ν' ἀναμειχθῇ πρὸς τὴν πρώτην σημασίαν τοῦ ksh i ἐνεκα φωνητικῶν λόγων. περὶ ὧν ἴδ. Κόλνιτς. (σελ. 205 πραγματεία ἐν Beitz). (Ἀκολουθεῖ).

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

Ὁ γνωστὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς φιλολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου Karl Krumbacher ἐδημοσίευσεν ἄρτι ἐν ἰδίῳ τεύχει Παροιμίας τοῦ μεσαιῶρος (Mittelgriechische Sprichwörter, München, 1893), ἀφιερουμένας τῷ περικλειῖ καθηγητῇ Theodor Mommsen ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς διδασκαρίας αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ πολυτίμου τούτου βιβλιαρίου

δημῖα, μετέβη παρ' αὐτῷ ἵνα ποιήσῃται τὴν συνήθη ἐπίσκεψιν. Ὁ κ. Legouvé λέγει ὅτι ὑπεδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτοῦ, μὴ δοῦς δ' αὐτῷ καιρὸν νὰ ὁμιλήσῃ, εἶπεν τῷ ὑποψήφῳ : «Ψηφίζω ὑπὲρ ὑμῶν. Λοιπὸν καθήσατε ἐκεῖ καὶ ὁμιλοῦμεν.» Εἴτα στραφεὶς πρὸς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ καὶ δείξας αὐτῷ σελίδα ἐφ' ἧς εἶχε γεγραμμένα τινὰ προσέθηκε : «Γινώσκετε τί γράφω ; Διὰ λέξιν γενομένην παρ' ἐμοῦ πρὸ νεκρῶν καθηγητῶν, ὅπως ἀπαντήσω εἰς μέρος τι τῆς ὑμετέρας σειρᾶς τῶν διαλέξεων ἐν τῇ Σορβόνη καὶ ἀνυψώσω ποιητὴν ὃν, κατ' ἐμέ, ἀόικως ὑπεβιβάσατε, τὸν Béranger. Δὲν εἶνε γεγονός πρωτοφανές ; Ψηφίζω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ γράφω καθ' ὑμῶν».

Ὁ γηραιὸς συνεργάτης τοῦ Scribe ἐν τῇ ἀθανάτῳ Adrienne Lecoureur εἰλικρινῶς προσφερόμενος ἐφήρσις μὲν ὑπὲρ τοῦ νῦν συναδέλφου αὐτοῦ, ἔγραψε δὲ ἀναιρῶν ἀβροφρονῶς τὰς ιδέας αὐτοῦ περὶ τοῦ Béranger. Οὕτω προσφέρονται οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων πρὸς ἀλλήλους· ἕκαστος ἀναγνωρίζει τὴν ἀξίαν τοῦ ἄλλου καὶ διαφωνῶν πρὸς αὐτόν, δὲν ὑβρίζει, δὲν περιφρονεῖ, ἀλλὰ συζητεῖ, τ. ε. π. ἀσείει ἐπιχειρήματα, κεκτημένος τοιαῦτα. Μόνοι οἱ στερούμενοι τούτων καταφεύγουσιν εἰς τὰς ὕβρεις, ὡς συνήθως παρ' ἡμῶν συμβαίνει καὶ τούτου ἐνεκα οὐδεμίᾳ δύναται νὰ συναφθῇ συζήτησις, ἔστω καὶ ἐπιστημονικὴ, μὴ καταλήγουσα εἰς ἀνεγκλίσεις καὶ εἰς ὑβρεολογικὸν λούσιμον, ἐκ τοῦ ἀριστοφανικοῦ

(σ. 272) δι' ἡμᾶς μάλιστα, οἵτινες ἄμεσον μὲν σχέ-
σιν καὶ συνάφειαν πρὸς τὸν Βυζαντισμὸν ἔχομεν, κα-
κῇ δὲ μοίρᾳ παραγωνρίζομεν τοῦτο, γλωσσικῶς τοῦ-
λάχιστον, καὶ ἀνερχόμεθα δι' ἡρακλείου ἄλματος ἐν τῇ
ἐρεύρῃ τῶν γλωσσικῶν φαινομένων ἀπὸ τῶν νῦν εἰς τοὺς
κλασικοὺς χρόνους, ἐκ τοῦ πολιτίμου τούτου, λέγομεν,
βιβλιαρίου σταχυολογούμεν τὰς ἐξῆς παροιμίας, χάριν
τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Ἑβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως*.

1. Ἀπὸ σαλοῦ καὶ μεθυστοῦ τὴν ἀλήθειαν ἄκουε.
2. Τὸ ποιήσεις πάθης καὶ ἄλλο περισσότερον.
3. Ἐφαγε τὸν βοῦν καὶ εἰς τὴν οὐρὰν ἀπεστάθη.
4. Ὅπου φιλεῖς μὴ δάνειζε, ὅπου ἀγαπᾷς μὴ σύγχαζε.
5. Ὅσον ἐξύπασε τὸ ὕννιν, πάλιν βελόνην σφίξει.
6. Κόπτε χρέος, κόπτε λύπην.
7. Τοῦ Αὐγούστου τὰ πεντάλιτρα τὸν Μάϊον ζητοῦνται.
8. Πρὸς τὰ σακκία μερίζει ὁ Θεὸς τὴν κρουάδα.
9. Τοῦ κακοῦ ὅλοι τοῦ χρεωστοῦσιν.
10. Διπλὸν σφίξει καὶ μοναπλοῦν οὐδὲν σφίξει.
11. Ὁ πτύων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰ γένειά του πτύνει.
12. Ἄλλος εἶχε τὸ κουδούνιν καὶ ἄλλος ἐκουδούνιζεν.
13. Ἐδῶ μένω καὶ ἄλλου φουρνίζω.
14. Ὅπου ἔχει πολὺν πιπὲρι βάνει καὶ εἰς τὰ λάχανα.
15. Γλυκὴ τὸ φαγεῖν, πικρὸν τὸ χέσειν.
16. Πρὶν πνιγούμεν δὸς τὸν ναῦλον.
17. Ὡς ἐδέξου τὰς πηκτάς δεξοῦ καὶ τὰς ἐμπηκτάς.
18. Πρὶν τοῦ ποταμοῦ ἐνδύματά σου σήκωνε.
19. Ποντικὸν βουλάς ὁ κάττης κόπτει.
20. Ὅπου πολλοὶ πετεινοὶ ἐκεῖ ἡμέρα οὐδὲν γίνεται.
21. Ἀναλαμπὴ χειμῶνος δάκρυα ποιμένος.
22. Ἀπὸ πτωχὸν μὴ δανεισθῆς, καὶ κλαίει καὶ ἀκο-
λουθεῖ σε.
23. Ἐὰν τὰ πρῶτα καλὰ καὶ τὰ ὕστερα κακὰ, ὅλα κακὰ.

χειμάρρου πολλάκις λαμβανόμενον ἄνευ ἡμῶς τῆς χάριτος τοῦ
μεγάλου κομιχοῦ.

Ἡ *Revue Bleue* (*Revue Politique et Littéraire*) ἐν
τῷ τελευταίῳ αὐτῆς τεύχει δημοσιεύει διάφορον τι ὑπὸ τὴν ἐπι-
γραφὴν «Ὁ ἀληθὺς ἀνακαλύψας τὴν Ἀμερικὴν», δι' οὗ δις συ-
ρίζεται ὅτι οὐχ' ὁ Χριστοφόρος Κολόμβος εἶνε ὁ τὴν Ἀμερικὴν
ἀνακαλύψας πρῶτος, ἀλλ' ὁ *Jean Cousin*, ὅστις ἀνεκάλυψε τὸν
ροῦν τοῦ Ἀμαζονίου τῷ 1488, ὁ δὲ Κολόμβος μετεχειρίσθη συμ-
πλωτῆρα τὸν *Cousin* τὸν *Vincent-Pincon*, ὃν παρέλαβε μετ'
ἑαυτοῦ. Ἀκόμη περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς πολλὰ θὰ
γραφῶσι!

Ὡς γνωστὸν, ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρουγγαρίας Ἐλισάβετ
ἡκοδομήσατο ἐν Κερκύρᾳ λαμπρὸν μέγαρον ἐν ᾧ πολλάκις ἐφ'
ἱκανὸν χρόνον διαμένει καὶ ὅπερ ἐκάλεσεν Ἀχιλλεῖον ἐκ τοῦ
ὀνόματος τοῦ ἥρωος τῆς Ἰλιάδος. Ἐν τῷ Ἀχιλλεῖῳ θὰ οἰκοδο-
μηθῇ καὶ θέατρον λαμπρὸν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐξαισίων σχεδίων, ἐν ᾧ
θὰ δίδονται θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ μουσικαὶ συμφωνίαι.

24. Ὡς ὁ κόσμος καὶ ὁ Κοσμάς.

25. Ὅταν σε ταχθοῦν σιτάριν, τὸ σακκάκιν σου καὶ τρέχε.
26. Τὸν γάϊδαρον ἐκοῦρευαν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην οὐλιζεν.
27. Ὅταν ὁ Θεὸς τὸ γέννημα, ὁ διάβολος τὸ σακκίν.
28. Ὅταν ψωριάσῃ ὁ γείτων σου, εἰς κεδρέαν ἀγόραζε.
29. Ἡ γραῖα τὸ μεσοχείμωνον πεπόνιν ἐπεθύμησεν.
30. Εἴχαμεν σκύλον καὶ ἐδοθήει τὸν λύκον.
31. Οἱ δύο τὸν ἕναν πείθουν τὸν καὶ οἱ τρεῖς καταπο-
νοῦν τὸν.
32. Ὁ λύκος τὸ μαλλὶν ἀλλάσσει, τὴν δὲ γνώμην οὐ-
δὲν ἀλλάσσει.
33. Τὸ καλὸν ἄρνιν δύο μάννας βιζάνει.
34. Τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν.
35. Εἰς σαλοῦ κεφαλὴν πολλοὶ κουρίσκω.
36. Τὴν ἐκρατοῦμεν ἄγαμον, εὐρέθη ἐγγαστρωμένη.
37. Βλέπε εἰς τὸ ἐν, μὴ πάθης δέκα.
38. Τὰ μικρὰ καὶ θαυμαστά, τὸν κοντὰ καὶ ἐπίκερδα.
39. Ὅπου πολλὴ ἀγάπη ἐκεῖ καὶ πολλὴ μάχη.
40. Σιγηροῦ ποταμοῦ τὰ βάθη γύρευε.
41. Ἐάν σου ἔλθῃ ἐν κακόν, περίμενε καὶ ἄλλο.
42. Ἡμεῖς κἂν ἐζυμώσαμεν. τὰ πλέα ἐχρεωστοῦμέν τα.
43. Ἐτρωγε καὶ τὰ ὀψάριά μου, ἔπτυνε καὶ εἰς τὰ γέ-
νειά μου.
44. Ἀποζώσου καὶ νὰ φθάσῃς.
45. Εἰς ἄλλου τὸ γιβέντισμα εὐρύθη ἄλλου ἄλογον.
46. Κηπουρέ, συνέπαρε καὶ θέλω νὰ ποτίσω.
47. Ἀπόψε τ' ἄγια κούντουρα καὶ αὐριον ἢ ἀνάληψις.
48. Μικρὸς τὸν μέγαν σκελεὶν βάλλει καὶ ῥίπτει.
49. Καθαρὰ καὶ κιθαρὰ ὅλα ἡ χάρις δέχεται.

M. N. Στ.

Ὡς γνωστὸν ὁ διάσημος τραγωδὸς Mounet-Sully περιοδεύει
ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ παρελθόντος μηνός, τυχὼν τῆς ἀδείας ἐξαι-
ρητικῶς τῆς διοικήσεως τῆς Γαλλικῆς-Κομωδίας. Καθὰ φέρεται
ἐν Βιέννῃ, ἐν ᾗ ὁ Mounet-Sully μετὰ τῆς διαπρεπῆς τραγω-
δοῦ κυρίας Segond-Weber ἐδίδασκεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ὠραι-
ότερου γερμανικοῦ θεάτρου Hofburg-Theater, ἔτυχε ἐνθου-
σιώδους ὑποδοχῆς. Ἀλλ' ὅπερ ἀξιοσημείωτον τοῖς γινώσκουσι τὸ
γερμανικὸν θέατρον, εἶνε ὅτι ἡ ἐλληνικὴ τραγωδία καὶ ἡ σεκπή-
ρειος προὔξεναν ἀρίστην ἐντύπωσιν ἐν τῇ γαλλικῇ μεταφράσει
αὐτῶν, ἥτις διαφέρει ἐν τούτοις τῶν ἡδὴ διδασκασίων ἐν Γερμανίᾳ
μεταφράσεων. Ὡς βλέπετε, ὁ ἐξοχος τραγωδὸς περιφέρει πανταχοῦ
καὶ τὴν ἐλληνικὴν τραγωδίαν, τὸν *Oιδίποδα τύραννον*,
τὴν *Ἀντιγόνην*. Ὁ Mounet-Sully ἐκ Βιέννης μετέβη εἰς
Πετρούπολιν, ὅπου ἐπίσης ἔτυχε ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς, καὶ ἀπὸ
τῆς νωτέρας ταύτης πρωτευούσης τῶν Τσαρῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν,
τὴν Μόσχαν.

Εἶνε λυπηρὸν, διότι καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὁ ἐπιφανὴς ὑποκρι-
τὴς δὲν θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἡμετέραν πόλιν.